

Eduskunnan liikenne- ja viestintävaliokunnalle
LiV@eduskunta.fi
Asia: HE 15/2026 vp

**KIRJALLINEN LAUSUNTO EDUSKUNNAN LIIKENNE- JA
VIESTINTÄVALIOKUNNALLE HALLITUKSEN ESITYKSESTÄ EDUSKUNNALLE LAIKSI
LIIKENTEEN PALVELUISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA JA SIIHEN
LIITTYVIKSI LAEIKSI**

Kuluttajaliitto ry (jäljempänä Kuluttajaliitto) kiittää mahdollisuudesta antaa eduskunnan liikenne- ja viestintävaliokunnalle kirjallinen lausunto otsikkoasiasta. Kuluttajaliitto esittää kohteliaimmin seuraavat huomiot:

Liikenteen palveluista annettuun lakiin (liikennepalvelulaki) ehdotetaan lisättäväksi tiettyjen rikostuomioiden vaikutus luonnollisen henkilön hyvämaineisuusarvointiin (8 §) ja taksinkuljettajan ajoluvan myöntämiseen (25 § 3 mom. 2 kohta). Ehdotetut säännökset eroavat soveltamisalaltaan siten, että 8 §:n hyvämaineisuusarvointi kohdistuu kuljettajien lisäksi esimerkiksi taksiyrittäjiin. Kuluttajaliitto on esityksen valmisteluvaiheessa katsonut, että aserikosten tulisi rajoittaa taksinkuljettajana toimimisen lisäksi myös taksiyrittäjänä toimimista. Kuluttajaliitto kysyy, mikä on syy sille, että aserikokset eivät muodostu esteeksi taksiyrittäjän hyvämaineisuudelle, vaikka tosiasiaa taksiyrittäjänä ollaan äärimmäisen lähellä palvelua käyttävää kuluttajaa.

Hallituksen esityksessä (s. 35) viitataan taksisääntelyn arviomuistioon (s. 10), jonka mukaan turvallisuudentunteen heikentyminen on suurin kuluttajan tyytyväisyyttä laskeva tekijä taksipalveluista puhuttaessa. Esityksessä todetaankin, että tavoite luottamuksen palauttamisesta on aiheellinen. Siksi Kuluttajaliitto katsoo, että kuluttaja tarvitsee vahvan viestin siitä, että taksialan turvallisuutta säännellään ja valvotaan.

Luottamuksen lisäämiseksi ja palvelun laadun parantamiseksi Kuluttajaliitto toistaa valmisteluvaiheessa esittämänsä näkemyksen, jota ei ole nyt huomioitu esityksen jatkovalmistelussa: Koska taksipalvelussa on kyse matkustajan kuljettamisesta matkustajan ilmoittamaan määränpäähän, paikallistuntemuksen tulisi näkyä nykyistä vahvemmin osana taksinkuljettajien ammattitaitoa. Erityisen tärkeää paikallistuntemus on niiden asiakkaiden kohdalla, jotka eivät itse voi antaa kuljettajalle ajo-ohjeita. Toisaalta on myös mahdollista, että osa kuluttajista olisi valmiita maksamaan nimenomaan saadakseen palvelua erityisen ammattitaitoiselta kuljettajalta. Siksi paikallistuntemus ja sen jatkuva kehittäminen tulisi sitoa taksinkuljettajien koulutuksen ja samalla kokeen osa-alueisiin ja näkyä vahvemmin liikennepalvelulaissa.

Kuluttajaliitto kannattaa lämpimästi liikennepalvelulain 227 §:ään ehdotettua muutosta, jonka myötä kuluttaja voisi tarkistaa ajoneuvon rekisteritunnuksen perusteella ajantasaisen tiedon siitä, kenen luvanhaltijan taksista on kyse ja ovatko luvat kunnossa. Luvanhaltijan tietojen julkisuus ja helppo saatavuus palvelevat Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan kuluttajan mahdollisuuksia luottaa taksipalvelun asianmukaisuuteen ja tarvittaessa varmistua siitä. Tämä kuitenkin edellyttää, että edellä todetusti kuluttajan mielessä luvat yhdistyvät palvelun laatuun, turvallisuuteen ja valvontaan.

Myös ajoneuvolain 99 ja 101 §:n mukainen ehdotus vaatimuksesta käyttää erityisiä taksikilpiä on Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan kannatettava. Värillinen ja tunnistettava kilpi viestii kuluttajalle suoraan, ilman erillistä tarkistamista, ajoneuvoon kohdistuvasta viranomaisvalvonnasta. Kuten hallituksen esityksessä todetaan, kuluttaja voi tunnistaa taksin myös taksivalaisimesta, mutta

taksivalaisimen saa ostamalla, ei viranomaisen myöntämänä.

Kuluttajaliitto kannattaa lämpimästi myös ehdotettuja muutoksia, jotka tähtäävät siihen, että kuluttaja saa luotettavasti ennakkotietoa kyydin hinnasta tai sen määräytymisestä. Ajoneuvolain 13 §:n 7 momentin mukainen taksamittarivaatimus voisi lisäksi lisätä kuluttajan luottamusta siihen, että hinta on laskettu oikein. Toisaalta Kuluttajaliitto pitää järkevänä sitä, että valmisteluvaiheessa on pohdittu taksamittarivaatimuksen vaikutusta kyytien saatavuuteen tietyissä tilanteissa. Sääntelyä voisikin Kuluttajaliiton näkemyksen mukaan tarkastella viimeistään jälkikäteen siitä näkökulmasta, onko siihen tarvetta säätää tarkentava poikkeus, joka koskisi esimerkiksi alustatoimijoiden sovellusten kautta kyytejä vastaanottavia taksiyrityksiä tai julkisesti tuettuja kuljetuksia. Tällöin olisi kuitenkin ratkaistava, millaisella automaatiolla kyytien tiedot saadaan siirrettyä verottajan tietoon, jotta tavoite harmaan talouden torjunnasta ei vesity. Toinen vaihtoehto on esimerkiksi riittävän pitkä siirtymäaika sopeuttaa kalusto uusiin vaatimuksiin.

Helsingissä 7.4.2026

Kuluttajaliitto ry

Ella Ylikarhu, juristi. OTM, TM